

КНИЖКА ДЕСЕТА

1927—1928

ГОДИНА XXIII

САМОХВАЛЕЦЪ

Падна, падна лекъ дъждецъ
И окжпа сивъ врабецъ,
Очисти му перцата,
Излъска му крилцата.
Врабкитъ се събраха,
Околъ него кацнаха,
Па се чудятъ и маятъ,
Не могатъ го познаятъ.
Врабецътъ се кокори
И важно имъ говори:
— Царътъ днесъ ме покани,
Богато ме нахрани,
Азъ попѣхъ му — въ замѣна
Той ми даде премѣна.

Елинъ Пелинъ

